

serne vil dog ikke være til hinder for, at tilsynet indberetter til handelsministeriet eller anklagemyndigheden om sådanne forhold, der giver begrundet mistanke om, at nogen i sin virksomhed i en banks eller sparekasses ledelse har gjort sig skyldig i strafbart forhold. På samme måde må tilsynet være berettiget til at give anklagemyndigheden oplysninger til brug for dennes vurdering af, hvorvidt nogen i et pengeinstituts ledelse har gjort sig skyldig i et strafbart forhold.

Bestemmelserne i § 50 har iøvrigt den virkning, at der ikke tilkommer offentligheden aktindsigt, jfr. offentlighedslovens § 7.

Til § 51.

Forslaget indebærer en skærpelse i forhold til BL § 19 og Spkl. § 22, idet forbudet mod deltagelse i erhvervsvirksomhed er udvidet til at omfatte samtlige ansatte i tilsynet og ikke kun direktøren. Denne skærpelse må ses i relation til, at den nye tjenestemandsløst har ophævet den tidligere gældende pligt for tjenestemænd til at foretage anmeldelse til deres styrelse, forinden de påtager sig hverv, som ligger uden for deres tjenestemandsstilling. De synspunkter, som har medført det gældende forbud for direktørens vedkommende, gælder også for andre ansatte i tilsynet. Dispensationshjemlen forudsættes kun udnyttet i særlige undtagelsestilfælde.

Derimod er reglen om tilladelse til optagelse af lån for alle andre end tilsynets direktør blevet lempet, således at der nu kun gælder en anmeldelsespligt. Praktisk taget alle borgere har i dag mellemværende med pengeinstitutterne, og det må findes urimeligt, at tilsynets ansatte skal anmode om tilladelse til at foretage sådanne ganske dagligdags handlinger. Ved at fastsætte en anmeldelsespligt kan man undgå, at tilsynets ansatte kommer til at udøve tilsyn over for pengeinstitutter, som de har engagementer med. Tilsvarende kan ikke lade sig gøre for tilsynets direktør, som fortsat skal have handelsministerens tilladelse til at engagere sig med pengeinstitutter, som står under hans tilsyn.

Til § 52.

Med denne af lovtækniske grunde stærkt forkortede bestemmelse sammenlignet med BL § 20 og Spkl. § 23 tilsigtes ikke nogen ændring i bidragsbestemmelserne bortset fra, at det mindstebeløb, som skal udredes, foreslås forhøjet til 500 kr. Minimumsgebyret bringes herved op på et niveau, som harmonerer med det også hidtil gældende princip, at pengeinstitutterne dækker udgifterne ved statens tilsyn. Tilsynet forudsættes at drage omsorg for påligningen og opkrævningen af bidragene.

Til § 53.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til BL § 21, stk. 5, og Spkl. § 25, stk. 1, som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965, § 92.

Til § 54.

Til stk. 1.

Bankloven og sparekasseloven indeholder i § 21, stk. 1, henholdsvis § 25, stk. 1 - sidstnævnte som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965, § 92 - en bestemmelse om, at overtrædelse af loven straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven. En sådan almindelig holdt straffebestemmelse er ikke i overensstemmelse med moderne strafferetlige synspunkter. Det foreslås derfor i loven at opregne de bestemmelser, hvis overtrædelse skal sanktioneres med straf.

Til stk. 2.

Denne bestemmelse, som er ny, foreslås indført, således at der også for sparekasser kommer til at gælde den allerede efter AL 1973 § 160, stk. 1, for banker gældende regel om straf for krænkelse af tavshedspligt.

Til stk. 3 og 4.

Bestemmelserne svarer til BL § 21, stk. 2, og til Spkl. § 25, stk. 2, begge som ændret ved § 72 henholdsvis § 92 i lov nr. 213 af 4. juni 1965. Da det for banker og sparekasser er af særlig betydning, at urigtige eller vildledende oplysninger ikke gives, er det fundet nødvendigt at indskærpe strafansvaret for sådanne oplysninger i loven, selv om de fleste sådanne forhold for bankers vedkommende i forvejen vil være strafbare efter straffelovens § 296.

Bestemmelsen i stk. 4 in fine giver mulighed for at straffe forsætlige handlinger eller grove forsømmelser, der påfører en bank eller sparekasse tab eller fremkalder nærliggende fare herfor. I de fleste tilfælde vil der samtidig foreligge en strafbar overtrædelse af en eller flere af de i stk. 1 nævnte bestemmelser, men også hvor dette ikke er tilfældet, bør sådanne forhold kunne straffes.

Til stk. 5

Bestemmelserne svarer til BL § 21, stk. 4, og til Spkl. § 25, stk. 4, begge som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965, §§ 72 og 92.

Til stk. 6.

Bestemmelsen svarer til BL § 21, stk. 1, 1. pkt., og til Spkl. § 25, stk. 1 som ændret ved lov nr. 213 af 4. juni 1965, § 92.